

A7-0271/2011

14.7.2011

*****I**
MIETINTÖ

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä (uudelleenlaatiminen) (KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

Esittelijä: Jean Lambert

(Uudelleenlaatiminen – työjärjestyksen 87 artikla)

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Parlamentin tarkistuksissa ehdotetut säädösesityksen muutokset merkitään ***lihavoidulla kursivilla***. Pelkkää *kursivointia* käytetään kiinnittämään asiasta vastaavien yksiköiden huomio sellaisiin säädösesityksen osiin, jotka ehdotetaan korjattavaksi lopullisessa tekstissä (esimerkiksi selvästi virheelliset tai kyseisestä kieliversiosta pois jääneet kohdat). Korjausehdotusten hyväksymisestä päättävät asiasta vastaavat yksiköt.

Säädösesityksellä muutettavaan olemassa olevaan säädökseen tehtävän tarkistuksen tunnistetiedoissa mainitaan kolmannella rivillä muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikannus. Kun parlamentin tarkistukseen sisältyy olemassa olevan säännöksen tai määräyksen tekstiä, johon säädösesityksessä ei ole ehdotettu muutoksia, kyseinen teksti **lihavoidaan**. Merkintä [...] tarkoittaa, että kyseisestä kohdasta on poistettu tekstiä.

SISÄLTÖ

	Sivu
LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.5	
PERUSTELUT.....	38
LIITE: OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN VALIOKUNNAN KIRJE	40
LIITE: EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION OIKEUDELLISISTA YKSIKÖISTÄ KOOSTUVAN NEUVOA-ANTAVAN RYHMÄN LAUSUNTO	42
ASIAN KÄSITTELY	44

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä (uudelleenlaatiminen)

(KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0551),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan sekä 63 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan c alakohdan, 2 alakohdan a alakohdan ja 3 alakohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0250/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 78 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 28. huhtikuuta 2010 antaman lausunnon¹,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen²,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 2. helmikuuta 2010 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0271/2011),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita

¹ EUVL C 18, 19.1.2011, s. 80.

² EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta,

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositukset;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

EUROOPAN PARLAMENTIN KANTA *
ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, ***pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaisesta asemasta*** sekä myönnetyn suojelun sisällöstä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen*** ja erityisesti sen ***78 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan***,

ottavat huomioon ***Euroopan*** komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ovat kuulleet alueiden ***komiteaa***,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat ***tavallista lainsäätämisyksitystä***¹,

* Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▬ .

¹ ***Lausunto annettu 28. huhtikuuta 2010 (EUVL C 18, 19.1.2011, s. 80).***

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun neuvoston direktiiviin 2004/83/EY² olisi tehtävä useita huomattavia muutoksia. Selkeyden vuoksi olisi mainittu direktiivi uudelleenlaadittava.
- (2) Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua *unionista*.
- (3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan pyrkiä kohti yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, jäljempänä 'Geneven yleissopimus', sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä 'pöytäkirja', täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, ja näin vahvistaa palauttamiskiellon periaatteen ja varmistaa, ettei ketään palauteta vainottavaksi.
- (4) Geneven yleissopimus ja pöytäkirja ovat pakolaisten suojelua koskevan kansainvälisen oikeudellisen järjestelmän kulmakivi.
- (5) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän olisi käsitettävä lyhyellä aikavälillä pakolaisaseman tunnustamista ja sisältöä koskevien sääntöjen lähentäminen.
- (6) Tampereen päätelmissä todetaan myös, että pakolaisasemaa koskevia sääntöjä olisi täydennettävä toissijaista suojelua koskevilla toimenpiteillä, joiden avulla tällaista suojelua tarvitsevalle henkilölle myönnetään asianmukainen asema.
- (7) Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän ensimmäinen vaihe on nyt saavutettu. Marraskuun 4 päivänä 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Haagin ohjelman, jossa asetetaan tavoitteet vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella vuosina 2005–2010. Tätä varten Haagin ohjelmassa kehoitettiin Euroopan komissiota saattamaan päätökseen ensimmäisen vaiheen säädösten arviointi ja esittämään toisen vaiheen välineitä ja toimenpiteitä koskevat ehdotukset neuvostolle ja Euroopan parlamentille niin, että ne voidaan hyväksyä ennen vuoden 2010 loppua.
- (8) Eurooppa-neuvosto totesi **15 ja 16 päivänä** lokakuuta 2008 hyväksytyssä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja suojelun myöntämisessä ja sen muodoissa, ja pyysi tekemään uusia aloitteita

¹ *Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ...*

² EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

Haagin ohjelman mukaisen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän viimeistelemiseksi ja sitä kautta entistä korkeampitasoisen suojelun tarjoamiseksi.

- (8 a) *Eurooppa-neuvosto totesi Tukholman ohjelmassa pyrkivänsä edelleen päättäväisesti saamaan aikaan vuoteen 2012 mennessä yhteisen suojelun ja solidaarisuuden alueen, joka perustuu yhteiseen turvapaikkamenettelyyn ja kansainvälistä suojelua nauttivien henkilöiden yhdenmukaiseen asemaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan mukaisesti.*
- (9) Toteutettujen arviointien tulosten perusteella tässä vaiheessa on asianmukaista vahvistaa periaatteet, joihin direktiivi 2004/83/EY perustuu, sekä pyrkiä korkeampien vaatimusten pohjalta lähentämään kansainvälisen suojelun tunnustamista ja sisältöä koskevia sääntöjä **■**.
- (10) Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston resursseja olisi käytettävä, jotta yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toisessa vaiheessa asetettujen vaatimusten täytäntöönpanossa voidaan asianmukaisesti tukea jäsenvaltioita, erityisesti niitä jäsenvaltioita, joiden turvapaikkajärjestelmään kohdistuu erityisiä ja suhteettoman suuria paineita ennen kaikkea niiden sijainnin tai väestötilanteen vuoksi.
- (11) Tämän direktiivin päätavoitteena on toisaalta varmistaa se, että jäsenvaltioissa sovelletaan yhteisiä perusteita kansainvälistä suojelua todella tarvitsevien henkilöiden yksilöimiseen ja toisaalta se, että nämä henkilöt saavat vähimmäistason mukaiset edut kaikissa jäsenvaltioissa.
- (12) Pakolaisaseman ja toissijaista suojelua saavan henkilön aseman tunnustamista ja sisältöä koskevien sääntöjen lähentämisen pitäisi osaltaan vähentää kansainvälistä suojelua hakevien liikkumista jäsenvaltiosta toiseen siltä osin kuin se johtuu pelkästään jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välisistä eroavuuksista.
- (13) **■** Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä *kuin tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset* kolmansien maiden kansalaisille tai kansalaisuudettomille henkilöille, jotka pyytävät kansainvälistä suojelua jostakin jäsenvaltiosta, silloin kun pyynnön katsotaan perustuvan siihen, että kyseessä on joko Geneven yleissopimuksen 1 A artiklassa tarkoitettu pakolainen tai **■** henkilö, *joka voi saada toissijaista suojelua.*
- (14) Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin kolmansien maiden kansalaisiin tai kansalaisuudettomiin henkilöihin, joiden annetaan jäädä jäsenvaltioiden alueelle myötätunnosta tai yksilöllisistä inhimillisistä syistä eikä kansainvälisen suojelun tarpeen perusteella.
- (15) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa¹ tunnustetut periaatteet. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti varmistamaan ihmisarvon kunnioitus sekä turvapaikanhakijoiden ja heidän mukanaan tulevien perheenjäsenten oikeus turvapaikkaan ja edistämään

¹ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 7, **11**, 14, 15, 16, 18, 21, 24, 34 ja 35 artiklan soveltamista, ja se olisi pantava täytäntöön niiden mukaisesti.

- (16) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat sellaisista kansainvälisen oikeuden välineistä johtuvat sitoumukset, joiden osapuolia ne ovat, **ja erityisesti ne, joilla kielletään syrjintä.**
- (17) Soveltaessaan tätä direktiiviä jäsenvaltioiden olisi otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu lapsen oikeuksista vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen mukaisesti. **Jäsenvaltioiden olisi lapsen etua arvioidessaan otettava asiaankuuluvasti huomioon erityisesti perheen yhtenäisyyden periaate, alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, turvallisuusnäkökohdat sekä alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti.**
- (18) On tarpeen laajentaa perheenjäsenten käsitettä ottaen huomioon riippuvuussuhteen erityisolosuhteet ja lapsen etuun kiinnitettävä erityishuomio.
- (19) Tämä direktiivi ei rajoita **Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen** liitetyn, Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten turvapaikasta tehdyn pöytäkirjan soveltamista.
- (20) Pakolaisaseman tunnustaminen on toteava toimenpide.
- (21) Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun kanssa käytävät keskustelut voivat antaa jäsenvaltioille arvokkaita suuntaviivoja niiden määriteltessä pakolaisasemaa Geneven yleissopimuksen 1 artiklan mukaisesti.
- (22) Olisi laadittava **vaatimukset** pakolaisaseman määrittelylle ja sisällölle ohjeeksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille elimille Geneven yleissopimuksen soveltamista varten.
- (23) On tarpeen ottaa käyttöön yhteiset perusteet, joiden mukaisesti turvapaikanhakijoille myönnetään Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitettu pakolaisasema.
- (24) Erityisesti on tarpeen ottaa käyttöön seuraavat yhteiset käsitteet: kansainvälisen suojelun tarpeen ilmeneminen sur place -tilanteessa, haitan aiheuttajat ja suojelu, suojelu alkuperämaassa ja vaino, myös vainon syyt.
- (25) Suojelun tarjoajia voivat olla **valtio tai** sellaiset tässä direktiivissä asetetut edellytykset täyttävät puolueet tai järjestöt, kansainväliset järjestöt mukaan luettuina, jotka pitävät valtioon sisältyvää aluetta tai laajempaa osaa valtion alueesta valvonnassaan, **jos ne** ovat halukkaita ja kykeneviä **tarjoamaan suojelua**. Tällaisen suojelun pitäisi olla vaikuttavaa ja luonteeltaan **pysyvää**.
- (26) Alkuperämaassa **vainoa tai vakavaa haittaa vastaan** tarjottavan suojelun pitäisi olla käytännössä hakijan saatavilla alkuperämaan osassa, mihin hän voi turvallisesti ja laillisesti matkustaa, mihin hänellä on pääsy ja mihin **hänen voidaan kohtuudella olettaa jäävän**. **Kun valtio tai valtion viranomaiset harjoittavat vainoa, ennakkoletuksena olisi oltava, ettei suojelu käytännössä ole hakijan saatavilla. Kun hakija**

on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, tämän edun mukaisten hoito- ja huoltojärjestelyjen saatavuuden olisi oltava osa arviointia siitä, onko suojele käytännössä saatavilla.

- (27) Arvioidessaan alaikäisten tekemiä hakemuksia kansainvälisen suojelun saamiseksi jäsenvaltioiden olisi tarpeen ottaa huomioon erityisesti lapsiin kohdistuvat vainon muodot.
- (28) Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitetun pakolaisaseman myöntämisen yksi edellytys on syy-yhteys ■ rodun, uskonnon, kansallisuuden, poliittisen mielipiteen tai tiettyyn yhteiskuntaluokkaan kuulumisen **ja vainoksi katsottavan teon** välillä **tai tällaiset teot** estävän ■ suojelun **puuttuminen**.
- (29) On myös tarpeen ottaa käyttöön "tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään kuulumisen" perusteella tapahtuvan vainon yhteinen käsite. Tiettyä yhteiskunnallista ryhmää määriteltäessä hakijan sukupuolesta johtuvat seikat, **sukupuoli-identiteetti ja sukupuolinen suuntautuminen mukaan luettuina, jotka voivat liittyä oikeudellisiin perinteisiin ja tapoihin, jotka johtavat esimerkiksi sukuelinten silpomiseen tai pakkosterilointiin tai -aborttiin**, olisi otettava asianmukaisesti huomioon **siinä määrin kuin ne liittyvät hakijan perusteltuun pelkoon joutua vainotuksi**.
- (30) Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoitusperien ja periaatteiden vastaiset teot mainitaan Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan johdanto-osassa ja 1 ja 2 artiklassa, ja ne sisältyvät muun muassa Yhdistyneiden Kansakuntien terrorismintorjuntaan liittyvistä toimenpiteistä antamiin päätöslauselmiin, joiden mukaan sekä terroriteot, -menetelmät ja -käytännöt että terroritekojen tietoinen rahoittaminen, suunnittelu ja tekoihin yllyttäminen ovat Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoitusperien ja periaatteiden vastaisia tekoja.
- (31) Jäljempänä 14 artiklassa tarkoitettu 'asema' voi tarkoittaa myös pakolaisasemaa.
- (32) Olisi myös laadittava **vaatimukset** toissijaista suojele saavan henkilön aseman määrittelylle ja sisällölle. Toissijaisen suojelun aseman olisi täydennettävä Geneven yleissopimuksessa vahvistettua pakolaisten suojeleasemaa, ja sen olisi oltava siihen nähden erillinen.
- (33) On tarpeen ottaa käyttöön **yhteiset** perusteet, joilla kansainvälistä suojele hakeville myönnetään toissijaista suojele saavan henkilön asema. Nämä perusteet olisi johdettava kansainvälisissä ihmisoikeusasiakirjoissa vahvistetuista velvollisuuksista ja jäsenvaltioissa voimassa olevista käytännöistä.
- (34) Vaarat, joille jonkin maan väestö tai väestön osa on yleisesti alttiina, eivät tavallisesti itsessään aiheuta henkilökohtaista uhkaa, joka täyttäisi vakavan haitan edellytykset.
- (35) Perheenjäsenet joutuvat yleensä pelkästään heillä pakolaiseen olevan suhteen perusteella sellaisen vainon kohteeksi, jonka perusteella voidaan myöntää pakolaisasema.
- (36) Kansallisen turvallisuuden ja yleisen järjestyksen käsite kattaa myös tapaukset, joissa

kolmannen maan kansalainen kuuluu kansainvälistä terrorismia tukevaan järjestöön tai tukee tällaista järjestöä.

- (36 a) *Päätettäessä oikeuksista tässä direktiivissä tarkoitettuihin etuuksiin jäsenvaltioiden olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon lapsen etu sekä kansainvälistä suojelua saavan henkilön niiden lähiomaisten riippuvuussuhteen erityisolosuhteet, jotka ovat jo jäsenvaltiossa ja jotka eivät ole kansainvälistä suojelua saavan henkilön perheenjäseniä. Kun kansainvälistä suojelua saavan henkilön lähiomainen on naimisissa oleva alaikäinen, jonka puoliso ei ole tullut hänen mukanaan, alaikäisen etu voi poikkeuksellisissa olosuhteissa merkitä, että hänen pitäisi olla alkuperäisen perheensä kanssa.*
- (37) On tarpeen ■ vastata *Tukholman* ohjelmassa esitettyyn pyyntöön ottaa käyttöön *pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua*, yhdenmukainen asema, *ja* toissijaista suojelua saaville *olisi* tarpeellisia ja objektiivisesti perusteltuja poikkeuksia lukuun ottamatta myönnettävä samat oikeudet ja etuudet samoin kelpoisuusedellytyksin kuin pakolaisille *on tämän direktiivin mukaan myönnetty*.
- (38) Jäsenvaltiot voivat kansainvälisissä velvoitteissa asetetuissa rajoissa säätää, että työhön pääsyä, sosiaalista suojelua, terveydenhuoltoa ja kotouttamispalveluja koskevien etuuksien myöntäminen edellyttää aiemmin myönnettyä oleskelulupaa.
- (39) Jotta kansainvälistä suojelua saavat voivat paremmin käyttää direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja etuuksia, on tarpeen ottaa huomioon heidän erityistarpeensa ja heidän kotouttamiseensa liittyvät erityishaasteet, *mutta tämä ei yleensä saisi johtaa siihen, että heitä kohdellaan suotuisammin kuin jäsenvaltion kansalaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä*.
- (40) Erityisesti olisi pyrittävä ratkaisemaan ■ ongelmat, joiden vuoksi kansainvälistä suojelua saavat eivät käytännössä pysty osallistumaan työllisyys- ja ammattikoulutukseen *muun muassa taloudellisista syistä*.
- (41) Tätä direktiiviä ei sovelleta jäsenvaltioilta koulutuksen edistämiseksi saataviin rahaetuuksiin.
- (42) Olisi harkittava erityistoimia, joilla voitaisiin ratkaista tehokkaasti käytännön ongelmat, joita kansainvälistä suojelua saavat kohtaavat ulkomaisten tutkintojen, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen oikeaksi todistamisessa; erityisesti olisi ratkaistava ongelmat, jotka liittyvät asiakirjojen puuttumiseen ja henkilöiden kyvyttömyyteen maksaa tunnustamismenettelyistä aiheutuvat kustannukset.
- (43) Erityisesti sosiaalisen ahdingon välttämiseksi on asianmukaista antaa osana sosiaalipalveluja syrjimättömästi riittävä sosiaaliapu ja toimeentuloturva kansainvälistä suojelua saaville. *Sosiaalipalvelujen osalta olisi perusetuuksien myöntämistä toissijaisen suojeluaseman saaneille koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädettävä kansallisessa lainsäädännössä. Mahdollisuus rajoittaa toissijaisen suojeluaseman saaneiden henkilöiden etuudet perusetuuksiin on*

ymmärrettävä niin, että perusetuuksiin kuuluvat vähintään perustoimeentuloturva, sairaus-, raskaus- ja vanhempainavustus, sikäli kuin niitä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti myönnetään omille kansalaisille.

- (44) Olisi varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavilla on mahdollisuus terveydenhuoltoon, sekä fyysinen terveydenhoito että mielenterveyspalvelut mukaan lukien.
- (45) *Pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman saaneille* tarjottavissa kotouttamisohjelmissa, *mukaan luettuina tarvittaessa kielikurssit ja tiedot suojeluasemaan liittyvistä yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista kyseisessä jäsenvaltiossa*, olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon heidän erityistarpeensa ja tilanteensa.
- (46) Tämän direktiivin täytäntöönpanoa olisi arvioitava säännöllisesti ottaen huomioon erityisesti palauttamiskieltoa koskevien jäsenvaltioiden kansainvälisten velvoitteiden kehitys, jäsenvaltioiden työmarkkinoiden kehitys sekä kotouttamista koskevien yhteisten peruseriaatteiden kehittäminen.
- (47) *Tämän* direktiivin tavoitetta, joka on *vaatimusten* vahvistaminen kansainvälisen suojelun myöntämiselle jäsenvaltioiden toimesta kolmansien maiden kansalaisille ja kansalaisuudettomille henkilöille ja myönnettävän suojelun sisällölle, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se direktiivin soveltamisalan laajuuden ja vaikutusten vuoksi voidaan saavuttaa paremmin *unionin* tasolla, joten *unioni* voi toteuttaa toimenpiteitä *Euroopan unionista tehdyn sopimuksen* 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (47 a) *Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan (N:o 21) 1 ja 2 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä Irlantia eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan eikä Irlantiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.*
- (48) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja *Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen* liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (49) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (50) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuun jäsenvaltioita

velvoittavaan määräaikaan, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on vahvistaa kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden kansainvälistä suojelua saaviksi määrittelyä koskevat *vaatimukset* sekä myönnetyn suojelun sisältö.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kansainvälisellä suojelulla' pakolaisasemaa ja toissijaista suojeluasemaa sellaisina kuin ne on määritelty e ja g alakohdassa;
- b) 'kansainvälistä suojelua saavilla' henkilöitä, joille on myönnetty pakolaisasema tai toissijainen suojeluasema sellaisina kuin ne on määritelty e ja g alakohdassa;
- c) 'Geneven yleissopimuksella' Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä pakolaisten oikeusasemaa koskevaa yleissopimusta sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla;
- d) 'pakolaisella' kolmannen maan kansalaista, jolla on perusteltua aihetta pelätä joutuvansa vainotuksi rodun, uskonnon, kansallisuuden, poliittisten mielipiteiden tai tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään kuulumisen vuoksi ja joka oleskelee kansalaisuusmaansa ulkopuolella ja on kykenemätön tai sellaisen pelon johdosta haluton turvautumaan sanotun maan suojaan, ja kansalaisuudetonta henkilöä, joka oleskelee entisen pysyvän asuinmaansa ulkopuolella edellä mainittujen seikkojen tähden ja on kykenemätön tai sanotun pelon vuoksi haluton palaamaan sinne ja jota 12 artikla ei koske;
- e) 'pakolaisasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tunnustamista pakolaiseksi jäsenvaltiossa;
- f) 'henkilöllä, joka voi saada toissijaista suojelua', kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, jolle ei voida myöntää pakolaisasemaa mutta jonka suhteen on esitetty merkittäviä perusteita uskoa, että jos hänet palautetaan alkuperämaahansa tai kansalaisuudettoman henkilön ollessa kyseessä entiseen pysyvään asuinmaahansa, hän joutuisi todelliseen vaaraan kärsiä 15 artiklassa

määriteltyä vakavaa haittaa, ja jota 17 artiklan 1 ja 2 kohta ei koske ja joka on kykenemätön tai sellaisen vaaran johdosta haluton turvautumaan sanotun maan suojaan;

- g) 'toissijaisella suojeluasemalla' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön tunnustamista jäsenvaltiossa henkilöksi, joka voi saada toissijaista suojelua;
- h) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa tarkoittavan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen;
- i) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei vielä ole tehty lainvoimaista päätöstä;
- j) 'perheenjäsenillä', jos perhe on muodostettu jo alkuperämaassa, kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen osalta kansainvälistä suojelua saavan samassa jäsenvaltiossa oleskelevia seuraavia perheenjäseniä:
 - kansainvälistä suojelua saavan aviopuoliso taikka avopuoliso, jolla on kiinteä suhde hakijaan, jos avopuolisot rinnastetaan aviopuolisoihin asianomaisen jäsenvaltion *kolmansien maiden kansalaisia* koskevassa lainsäädännössä tai käytännössä,
 - ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen puolisoitten tai kansainvälistä suojelua saavan alaikäiset lapset, jos nämä ovat naimattomia, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa vai avioliiton ulkopuolella tai onko heidät kansallisen lainsäädännön määritelmän mukaisesti adoptoitu;
- isä, äiti tai muu aikuinen ■ , joka on vastuussa kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä joko lain tai *kyseisen jäsenvaltion kansallisen* käytännön mukaan, kun henkilö on alaikäinen ja naimaton ■ ;
- k) 'alaikäisellä' alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;
- l) 'ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä' alaikäistä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko lain tai *kyseisen jäsenvaltion kansallisen* käytännön mukaan vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hänellä ei tosiasiallisesti ole tällaista aikuista huolehtimassa hänestä, tai alaikäistä, joka on jäänyt ilman huoltajaa jäsenvaltion alueelle tultuaan;
- m) 'oleskeluluvalla' jäsenvaltion viranomaisten myöntämää jäsenvaltion lainsäädännön

mukaista lupaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella;

- n) 'alkuperämaalla' yhtä tai useampaa kansalaisuusmaata tai, kansalaisuudettomien henkilöiden osalta, entistä pysyvää asuinmaata.

3 artikla

Suotuisimmat säännökset

Jäsenvaltiot voivat säätää tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä sen määrittelemiseksi, kenelle voidaan myöntää pakolaisasema tai antaa toissijaista suojelua, sekä kansainvälisen suojelun sisällön määrittelemiseksi, kunhan nämä säännökset ovat yhteensopivat tämän direktiivin kanssa.

II LUKU

Kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arviointi

4 artikla

Tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointi

1. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että hakija on velvollinen esittämään mahdollisimman pian kaikki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteiksi tarvittavat seikat. Jäsenvaltio on velvollinen yhteistyössä hakijan kanssa arvioimaan kaikki hakemukseen liittyvät olennaiset seikat.
2. Edellä 1 kohdassa mainitut seikat koostuvat hakijan lausumista, hakijan saatavissa olevista asiakirjoista, jotka koskevat hänen ikäänsä, taustaansa, myös asiaankuuluvien omaisten taustaa, henkilöllisyyttään, kansalaisuuttaan tai kansalaisuuksiaan, aikaisempaa tai aikaisempia asuinmaitaan ja -paikkojaan, aikaisempia turvapaikkahakemuksia, matkareittiään ■ ja matkustusasiakirjojaan, sekä kansainvälisen suojelun hakemisen syistä.
3. Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen arviointi on suoritettava tapauskohtaisesti, ja se käsittää:
 - a) kaikki alkuperämaahan silloin, kun jäsenvaltiot tekevät hakemusta koskevan päätöksen, liittyvät asiaan vaikuttavat tosiseikat, mukaan luettuina alkuperämaan lait ja asetukset ja tapa, jolla niitä sovelletaan;
 - b) hakijan esittämät asiaan vaikuttavat lausumat ja asiakirjat, mukaan luettuina tiedot siitä, onko hakija joutunut tai voiko hän joutua vainotuksi tai kärsimään vakavaa haittaa;
 - c) hakijan asema ja henkilökohtaiset olosuhteet, kuten tausta, sukupuoli ja ikä, jotta voidaan arvioida, onko hakijan henkilökohtaisten olosuhteiden perusteella niitä tekoja, joiden kohteeksi hakija on joutunut tai voisi joutua, pidettävä vainona tai vakavana haittana;

- d) onko hakijan alkuperämaasta lähtemisen jälkeen toteuttamien toimien ainoana tai tärkeimpänä tarkoituksena ollut luoda edellytykset kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemiselle, sen arvioimiseksi, asettavatko nämä toimet kyseisen henkilön vaaraan joutua vainotuksi tai kärsimään vakavaa haittaa, jos hänet palautetaan tähän maahan;
 - e) voidaanko hakijan kohtuudella olettaa turvautuvan sellaisen toisen maan suojaan, jonka kansalaisuuteen hänellä on oikeus.
4. Se seikka, että hakija on jo joutunut vainotuksi tai kärsimään vakavaa haittaa tai että häntä on suoraan uhattu vainolla tai tällaisella haitalla, on vakava osoitus hakijan perustellusta pelosta joutua vainotuksi tai todellisesta vaarasta joutua kärsimään vakavaa haittaa, jollei ole perusteltua syytä olettaa, ettei tämä vaino tai vakava haitta tule toistumaan.
5. Vaikka jäsenvaltiot soveltavat periaatetta, jonka mukaan hakijan velvollisuutena on esittää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen perusteluiksi tarvittavat seikat ja vaikka joidenkin hakijan lausumien seikkojen tueksi ei olisi esitetty asiakirjoja tai muita todisteita, näitä seikkoja ei tarvitse todentaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) hakija on todella yrittänyt esittää näyttöä hakemuksensa tueksi;
 - b) kaikki hakijan saatavissa olevat olennaiset seikat on esitetty ja muiden asiaan vaikuttavien seikkojen puuttumisesta on annettu tyydyttävä selitys;
 - c) hakijan lausumia pidetään johdonmukaisina ja uskottavina eivätkä ne ole ristiriidassa hänen tapaukseensa liittyvien saatavilla olevien tapauskohtaisten ja yleisten tietojen kanssa;
 - d) hakija on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa heti kun mahdollista, jollei hakija voi esittää uskottavia syitä sille, miksei hän ole toiminut näin; ja
 - e) hakija on todettu yleisesti uskottavaksi.

5 artikla

Kansainvälisen suojelun tarpeen ilmeneminen sur place -tilanteessa

1. Perusteltu aihe pelätä joutuvansa vainotuksi tai todellinen vaara joutua kärsimään vakavaa haittaa voi perustua alkuperämaasta lähdön jälkeisiin tapahtumiin.
2. Perusteltu aihe pelätä joutuvansa vainotuksi tai todellinen vaara joutua kärsimään vakavaa haittaa voi perustua toimiin, joihin hakija on osallistunut alkuperämaasta lähtönsä jälkeen, erityisesti jos todetaan, että kyseiset toimet perustuvat hakijan alkuperämaassaan omaksumaan vakaumukseen tai suuntautumiseen ja ilmentävät sitä.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakemuksen myöhemmässä vaiheessa tehneelle hakijalle ei yleensä myönnetä pakolaisasemaa, jos vaara joutua vainotuksi perustuu olosuhteisiin, jotka hakija on itse aiheuttanut alkuperämaasta lähdön jälkeen, sanotun

kuitenkaan rajoittamatta Geneven yleissopimuksen soveltamista.

6 artikla

Vainoa harjoittavat tai vakavaa haittaa aiheuttavat toimijat

Vainoa harjoittavia tai vakavaa haittaa aiheuttavia toimijoita voivat olla:

- a) valtio;
- b) valtiota tai huomattavaa osaa sen alueesta valvonnassaan pitävät puolueet tai järjestöt;
- c) muut kuin valtiolliset toimijat, jos voidaan osoittaa, että a ja b alakohdassa mainitut toimijat, kansainväliset järjestöt mukaan luettuina, ovat kykenemättömiä tai haluttomia tarjoamaan 7 artiklassa määriteltyä suojelua vainoa tai vakavaa haittaa vastaan.

7 artikla

Suojelun tarjoajat

1. Vainoa tai vakavaa haittaa vastaan **tarjottavaa suojelua** voivat tarjota ainoastaan
 - a) valtio; tai
 - b) valtiota tai huomattavaa osaa sen alueesta valvonnassaan pitävät puolueet tai järjestöt, kansainväliset järjestöt mukaan luettuina, **edellyttäen että ne** ovat halukkaita ja kykeneviä **tarjoamaan suojelua 2 kohdan mukaisesti**.
2. **Tällaisen suojelun on oltava vaikuttavaa ja luonteeltaan pysyvää. Tällaista suojelua tarjotaan** yleensä silloin, kun **1 kohdan a ja b alakohdassa** tarkoitetut toimijat toteuttavat kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen vainon tai vakavan haitan muun muassa siten, että niillä on tehokas oikeusjärjestelmä vainoksi tai vakavaksi haitaksi katsottavien toimien toteamiseksi, niistä syytteeseen asettamiseksi ja niistä rankaisemiseksi, ja kun hakijalla on mahdollisuus saada tällaista suojelua.
3. Arvioidessaan, pitääkö kansainvälinen järjestö valvonnassaan valtiota tai huomattavaa osaa sen alueesta ja tarjoaako se 2 kohdassa kuvattua suojelua, jäsenvaltioiden on otettava huomioon kaikki asiaa koskevissa neuvoston säädöksissä mahdollisesti annettavat suuntaviivat.

8 artikla

Suojelu alkuperämaassa

1. Arvioidessaan kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta jäsenvaltiot voivat katsoa, että hakija ei ole kansainvälisen suojelun tarpeessa, jos hakijalla **alkuperämaan jossakin osassa**
 - a) **ei ole perusteltua aihetta pelätä joutuvansa vainotuksi tai todellista vaaraa joutua kärsimään vakavaa haittaa tai**

- b) on mahdollisuus saada 7 artiklassa määriteltyä suojelua vainoa tai vakavaa haittaa vastaan ■

ja hän voi turvallisesti ja laillisesti matkustaa *ja päästä* maan kyseiseen osaan *ja hänen voidaan kohtuudella olettaa jäävän sinne*.

2. Tutkiessaan, onko hakijalla *perusteltu aihe pelätä joutuvansa vainotuksi tai todellinen vaara joutua kärsimään vakavaa haittaa tai* mahdollisuus saada suojelua vainoa tai vakavaa haittaa vastaan alkuperämaan jossakin osassa 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on, tehdessään päätöksen hakemuksen johdosta, kiinnitettävä huomiota alkuperämaan kyseisessä osassa vallitseviin yleisiin olosuhteisiin sekä hakijan henkilökohtaisiin olosuhteisiin *4 artiklan mukaisesti*. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että *asiaa koskevista* lähteistä, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta (UNHCR) ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolta, hankitaan täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja.

III LUKU

Pakolaisaseman myöntäminen

9 artikla

Vainoksi katsottavat teot

1. Jotta tekoa pidetään Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettuna vainoksi katsottavana tekona, sen on oltava:
- a) laatunsa tai toistuvuutensa vuoksi niin vakava, että se muodostaa vakavan loukkauksen ihmisten perusoikeuksia vastaan ja erityisesti niitä oikeuksia vastaan, joista ei voida poiketa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 15 artiklan 2 kohdan nojalla; tai
 - b) kertymä erilaisia toimenpiteitä, joihin kuuluu ihmisoikeusloukkauksia, ja joka on riittävän vakava vaikuttaakseen yksilöön a alakohdassa tarkoitettua vastaavalla tavalla.
2. Edellä 1 kohdan nojalla vainoksi katsottavat teot voivat olla muun muassa seuraavia:
- a) fyysinen tai henkinen väkivalta, mukaan luettuna seksuaalinen väkivalta;
 - b) oikeudelliset, hallinnolliset ja poliisin toimintaan ja/tai lainkäyttöön liittyvät toimenpiteet, jotka ovat itsessään syrjiviä tai jotka toteutetaan syrjivällä tavalla;
 - c) kohtuuton tai syrjivä syytteeseen paneminen tai rankaiseminen;
 - d) muutoksenhakumahdollisuuden puuttuminen tai epääminen, minkä seurauksena on kohtuuton tai syrjivä rangaistus;

- e) syytteeseen paneminen tai rankaiseminen sen johdosta, että henkilö kieltäytyy asepalveluksesta selkkauksessa, jossa asepalveluksen suorittaminen sisältäisi 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissulkemislausekkeisiin kuuluvia rikoksia tai tekoja;
 - f) luonteeltaan sukupuoleen liittyvät tai lapseen kohdistuvat teot.
3. Edellä 2 artiklan *d alakohdan* mukaan 10 artiklassa mainittujen syiden ja 1 kohdan nojalla vainoksi katsottavien tekojen tai teot estävän suojelun puuttumisen välillä on oltava yhteys.

10 artikla

Vainon syyt

1. Arvioidessaan vainon syitä jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:
- a) rodun käsitteeseen kuuluvat erityisesti ihonväri, syntyperä tai kuuluminen tiettyyn etniseen ryhmään;
 - b) uskonnon käsitteeseen kuuluvat erityisesti teistiset, ei-teistiset ja ateistiset uskomukset, osallistuminen yksityisesti tai julkisesti, yksin tai yhdessä muiden kanssa muodolliseen uskonnonharjoittamiseen tai siitä pidättäytyminen, muut uskonnolliset toimet tai mielipiteet tai uskoon perustuva tai uskonnon määräämä henkilökohtainen tai ryhmän käyttäytyminen;
 - c) kansallisuuden käsitettä ei pidä ymmärtää ainoastaan tietyn valtion kansalaisuudeksi tai kansalaisuudettomuudeksi, vaan se käsittää erityisesti kuulumisen tiettyyn ryhmään, jota yhdistävät kulttuuri, etniset piirteet, kieli, sama maantieteellinen tai poliittinen alkuperä tai sen yhteys toisessa valtiossa asuvaan väestöön;
 - d) jotakin ryhmää pidetään tietynä yhteiskunnallisena ryhmänä, jos erityisesti:
 - ryhmän jäsenet jakavat jonkin luontaisen ominaisuuden tai heillä on yhteinen tausta, jota ei voida muuttaa, tai heille on yhteistä sellainen ominaisuus tai usko, joka on niin keskeinen osa identiteettiä tai omaatuntoa, ettei heitä pitäisi vaatia luopumaan siitä, ja
 - ryhmällä on selvästi erottuva identiteetti asianomaisessa maassa, koska ympäröivä yhteiskunta mieltää sen erilaiseksi.

Alkuperämaan oloista riippuen tietty yhteiskunnallinen ryhmä voi olla ryhmä, jonka yhteisenä ominaisuutena on sukupuolinen suuntautuminen. Sukupuoliseen suuntautumiseen ei voida katsoa kuuluvan tekoja, joita jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan pidetään rikollisina. Sukupuoleen liittyvät seikat, **sukupuoli-identiteetti mukaan luettuna, on** otettava asianmukaisesti huomioon määritettäessä kuulumista tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään tai tällaisen ryhmän piirteitä;

- e) poliittisen mielipiteen käsitteeseen kuuluu erityisesti se, että hakijalla on

mielipiteitä, ajatuksia tai uskomuksia 6 artiklassa mainituista mahdollisista vainoa harjoittavista toimijoista ja niiden poliitikoista tai menetelmistä, riippumatta siitä, onko hakija toiminut näiden mielipiteiden, ajatusten tai uskomusten mukaisesti.

2. Arvioitaessa sitä, onko hakijan pelko joutua vainotuksi perusteltu, on asiaan vaikuttamatonta, onko hakijalla todellisuudessa niitä rotuun, uskontoon, kansallisuuteen, yhteiskunnalliseen tai poliittiseen ryhmään liittyviä piirteitä, jotka ovat johtaneet vainoon, jos vainon harjoittaja liittyy kyseiset piirteet hakijaan.

11 artikla

Lakkaaminen

1. Kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö lakkaa olemasta pakolainen, jos hän:
 - a) on vapaaehtoisesti uudelleen turvautunut kansalaisuusvaltionsa suojelukseseen; tai
 - b) menetettyään kansalaisuutensa on omasta vapaasta tahdostaan saanut sen takaisin; tai
 - c) on saanut toisen valtion kansalaisuuden ja saa uuden kansalaisuusvaltionsa suojelua; tai
 - d) on vapaaehtoisesti asettunut uudelleen asumaan maahan, josta hän oli lähtenyt tai jonka ulkopuolelle hän oli jäänyt vainon pelosta; tai
 - e) ei voi enää kieltäytyä ottamasta vastaan kansalaisuusvaltionsa suojelua, koska olosuhteet, joiden vallitessa hänet tunnustettiin pakolaiseksi, ovat lakanneet olemasta; tai
 - f) kansalaisuutta vailla olevana henkilönä voi palata entiseen pysyvään asuinmaahansa sen vuoksi, että olosuhteet, joiden vallitessa hänet tunnustettiin pakolaiseksi, ovat lakanneet olemasta.
2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan e ja f alakohdan osalta tarkasteltava, onko olosuhteiden muutos niin merkittävä ja pysyvä, ettei pakolaisella enää ole perusteltua aihetta pelätä joutuvansa vainotuksi.
3. Edellä olevia 1 kohdan e ja f alakohdan säännöksiä ei sovelleta pakolaiseen, joka voi aiemmin koetusta vainosta johtuvien pakottavien syiden perusteella kieltäytyä turvautumasta suojeluun kansalaisuusvaltiossaan tai, jos pakolainen on kansalaisuudeton henkilö, entisessä pysyvässä asuinmaassaan.

12 artikla

Poissulkeminen

1. Pakolaisasema jätetään myöntämättä kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, jos:
 - a) hän kuuluu Geneven yleissopimuksen 1 artiklan D kohdan soveltamisalaan ja saa suojelua tai apua muilta Yhdistyneiden Kansakuntien elimiltä tai toimistoilta kuin Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetulta. Kun tällainen suojelu tai apu on jostain syystä lakannut ilman, että tällaisen henkilön asemaa olisi lopullisesti ratkaistu Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen hyväksymien asiaa koskevien päätöslauselmien mukaisesti, tällainen henkilö on suoraan oikeutettu tämän direktiivin mukaisiin etuihin;
 - b) hänellä on sen valtion, johon hän on asettunut asumaan, toimivaltaisten viranomaisten tunnustamat tämän valtion kansalaisuuteen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet tai niitä vastaavat oikeudet ja velvollisuudet.
2. Pakolaisasema jätetään myöntämättä kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, jos on vakavaa aihetta epäillä, että hän on:
 - a) tehnyt rikoksen rauhaa vastaan, sotarikoksen tai rikoksen ihmisyyttä vastaan siten kuin nämä rikokset on määritelty asiaankuuluvissa kansainvälisissä sopimuksissa;
 - b) tehnyt törkeän muun kuin poliittisen rikoksen turvapaikkamaan ulkopuolella ennen kuin hänet otettiin maahan pakolaisena; tällä tarkoitetaan pakolaisaseman myöntämiseen perustuvan oleskeluluvan myöntämishetkeä. Erityisen raa'at teot voidaan luokitella törkeiksi muiksi kuin poliittisiksi rikoksiksi, vaikka niillä väitettäisiin olleen poliittiset päämäärät;
 - c) syyllistynyt Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoitusperien ja periaatteiden vastaisiin tekoihin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan johdanto-osassa sekä 1 ja 2 artiklassa esitetyn mukaisesti.
3. Edellä 2 kohdan säännöksiä sovelletaan henkilöihin, jotka yllyttävät siinä mainittuihin rikoksiin tai tekoihin tai muulla tavoin osallistuvat niiden suorittamiseen.

IV LUKU

Pakolaisasema

13 artikla

Pakolaisaseman myöntäminen

Jäsenvaltioiden on myönnettävä pakolaisasema sellaiselle kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, joka II ja III luvun mukaisesti täyttää pakolaisaseman myöntämisen edellytykset.

14 artikla

Pakolaisaseman peruuttaminen, lakkauttaminen tai uusimatta jättäminen

1. Kun kyseessä ovat direktiivin 2004/83/EY voimaantulon jälkeen tehdyt kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jäsenvaltioiden on peruutettava, lakkautettava tai jätettävä uusimatta valtion elimen, hallinnollisen elimen, tuomioistuimen tai lainkäyttöelimen myöntämä kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön pakolaisasema, jos hän on 11 artiklan mukaisesti lakannut olemasta pakolainen.
2. Turvapaikka-aseman myöntäneen jäsenvaltion on yksilöllisesti osoitettava, että asianomainen henkilö on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti lakannut olemasta pakolainen tai ei ole koskaan ollut siinä tarkoitettu pakolainen, sanotun kuitenkin rajoittamatta pakolaisen velvollisuutta ilmoittaa 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki asiaan vaikuttavat seikat ja toimittaa hänen käytettävissään olevat asiaan vaikuttavat asiakirjat.
3. Jäsenvaltioiden on peruutettava, lakkautettava tai jätettävä uusimatta kolmannen valtion kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön pakolaisasema, jos asianomainen jäsenvaltio saa pakolaisaseman myöntämisen jälkeen selville, että
 - a) pakolaisasema olisi pitänyt jättää tai jätetään myöntämättä asianomaiselle 12 artiklan mukaisesti;
 - b) hänen vääristelemänsä tai salaamansa seikat, mukaan lukien väärin asiakirjojen toimittaminen, olivat ratkaisevia pakolaisaseman myöntämisen kannalta.
4. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa, lakkauttaa tai jättää uusimatta valtion elimen, hallinnollisen elimen, tuomioistuimen tai lainkäyttöelimen pakolaiselle myöntämän aseman, kun
 - a) on perusteltua syytä olettaa, että hän on vaaraksi sen jäsenvaltion turvallisuudelle, jossa hän on;
 - b) hän on yhteiskunnalle vaarallinen kyseisessä jäsenvaltiossa, koska hänet on lainvoiman saaneella tuomiolla tuomittu erityisen törkeästä rikoksesta.
5. Jäsenvaltiot voivat 4 kohdassa kuvatuissa tilanteissa päättää olla myöntämättä asemaa pakolaiselle, jos tällaista päätöstä ei ole vielä tehty.
6. Henkilöillä, joihin sovelletaan 4 ja 5 kohtaa, on Geneven yleissopimuksen 3, 4, 16, 22, 31, 32 ja 33 artiklassa määrätyt tai niitä vastaavat oikeudet silloin, kun he ovat jäsenvaltiossa.

V LUKU

Toissijaisen suojelun edellytykset

15 artikla

Vakava haitta

Vakavalla haitalla tarkoitetaan seuraavia:

- a) kuolemanrangaistus tai teloitus; tai
- b) hakijan alkuperämaassa kokema kidutus tai epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus; tai
- c) siviilihenkilön henkeä tai ruumiillista koskemattomuutta uhkaava vakava ja henkilökohtainen vaara, joka johtuu mielivaltaisesta väkivallasta kansainvälisen tai maan sisäisen aseellisen selkkauksen yhteydessä.

16 artikla

Lakkaaminen

1. Kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö lakkaa olemasta henkilö, joka voi saada toissijaista suojelua, jos toissijaisen suojelun myöntämiseen johtaneet olosuhteet ovat lakanneet olemasta tai muuttuneet siinä määrin, ettei suojelua enää tarvita.
2. Jäsenvaltioiden on 1 kohtaa soveltaessaan otettava huomioon, onko olosuhteiden muutos niin huomattava ja pysyvä, että henkilö, joka voi saada toissijaista suojelua, ei ole enää vaarassa joutua kärsimään vakavaa haittaa.
3. Edellä olevia 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta toissijaista suojelua saavaan henkilöön, joka voi aiemmin koetusta vakavasta haitasta johtuvien pakottavien syiden perusteella kieltäytyä turvautumasta suojeluun kansalaisuusvaltiossaan tai, jos kyseessä on kansalaisuudeton henkilö, entisessä pysyvässä asuinmaassaan.

17 artikla

Poissulkeminen

1. Toissijaista suojelua ei myönnetä kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, jos on perusteltua syytä olettaa, että hän on:
 - a) tehnyt rikoksen rauhaa vastaan, sotarikoksen tai rikoksen ihmisyyttä vastaan siten kuin nämä rikokset on määritelty asiaankuuluvissa kansainvälisissä sopimuksissa;
 - b) tehnyt törkeän rikoksen;
 - c) syyllistynyt Yhdistyneiden Kansakuntien tarkoitusperien ja periaatteiden vastaisiin tekoihin Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan johdanto-osassa sekä 1 ja 2 artiklassa esitetyn mukaisesti;
 - d) vaaraksi sen jäsenvaltion yhteiskunnalle tai turvallisuudelle, jossa hän on.
2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan henkilöihin, jotka yllyttävät siinä mainittuihin rikoksiin tai tekoihin tai muulla tavoin osallistuvat niiden suorittamiseen.

3. Jäsenvaltio voi jättää toissijaisen suojelun myöntämättä kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, jos hän on ennen jäsenvaltioon pääsyään tehnyt yhden tai useamman 1 kohdan soveltamisalaan kuulumattoman rikoksen, josta voitaisiin määrätä vankeusrangaistus, jos se olisi tehty kyseisessä jäsenvaltiossa, ja jos hän on jättänyt alkuperämaansa ainoastaan välttääkseen näistä rikoksista johtuvia seuraamuksia.

VI LUKU

Toissijainen suojeluasema

18 artikla

Toissijaisen suojeluaseman myöntäminen

Jäsenvaltioiden on myönnettävä toissijainen suojeluasema sellaiselle kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle, joka voi saada toissijaista suojelua II ja V luvun mukaisesti.

19 artikla

Toissijaisen suojeluaseman peruuttaminen, lakkauttaminen tai uusimatta jättäminen

1. Kun kyseessä ovat **II** direktiivin **2004/83/EY** voimaantulon jälkeen tehdyt kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jäsenvaltioiden on peruutettava, lakkautettava tai jätettävä uusimatta valtion elimen, hallinnollisen elimen, tuomioistuimen tai lainkäyttöelimen kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle myöntämä toissijainen suojeluasema, jos hän ei enää voi saada toissijaista suojelua 16 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa, lakkauttaa tai jättää uusimatta valtion elimen, hallinnollisen elimen, tuomioistuimen tai lainkäyttöelimen kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle myöntämän toissijaisen suojeluaseman, jos toissijaisen suojeluaseman myöntämisen jälkeen todetaan, ettei asianomaiselle olisi 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti pitänyt myöntää toissijaista suojelua.
3. Jäsenvaltioiden on peruutettava, lakkautettava tai jätettävä uusimatta kolmannen valtion kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle myönnetty toissijainen suojeluasema, jos:
 - a) toissijaisen suojeluaseman myöntämisen jälkeen todetaan, että toissijainen suojeluasema olisi pitänyt jättää tai jätetään myöntämättä asianomaiselle 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
 - b) hänen vääristelemänsä tai salaamansa seikat, mukaan lukien väärin asiakirjojen toimittaminen, olivat ratkaisevia toissijaisen suojeluaseman myöntämisen kannalta.

4. Toissijaisen suojeluaseman myöntäneen jäsenvaltion on yksilöllisesti osoitettava, että asianomainen henkilö on 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti lakannut olemasta henkilö tai ei ole henkilö, joka täyttää toissijaisen suojelun myöntämisen edellytykset, sanotun kuitenkin rajoittamatta kolmannen valtion kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön velvollisuutta ilmoittaa 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki asiaan vaikuttavat seikat ja toimittaa hänen käytettävissään olevat asiaan vaikuttavat asiakirjat.

VII LUKU

Kansainvälisen suojelun sisältö

20 artikla

Yleiset säännöt

1. Tällä luvulla ei rajoiteta Geneven yleissopimuksessa vahvistettujen oikeuksien soveltamista.
2. Tätä lukua on sovellettava sekä pakolaisiin että henkilöihin, jotka voivat saada toissijaista suojelua, jollei toisin mainita.
3. Jäsenvaltioiden on otettava tätä lukua täytäntöön pannessaan huomioon haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, ilman huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, raskaana olevien naisten, yksinhuoltajien, joilla on alaikäisiä lapsia, ihmiskaupan uhrien, *mielenterveyshäiriöistä* kärsivien sekä kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi joutuneiden henkilöiden erityistilanne.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan yksinomaan henkilöihin, joilla on todettu olevan erityistarpeita, kun heidän tilanteensa on arvioitu yksilöllisesti.
5. Jäsenvaltioiden on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu pannessaan täytäntöön tämän luvun niitä säännöksiä, jotka koskevat alaikäisiä.

21 artikla

Suoja palauttamista vastaan

1. Jäsenvaltioiden on noudatettava palauttamiskiellon periaatetta kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti.
2. Jos 1 kohdassa mainitut kansainväliset velvoitteet eivät sitä kiellä, jäsenvaltiot voivat palauttaa pakolaisen riippumatta siitä, onko tämä saanut virallisesti pakolaisaseman, jos:
 - a) on perusteltua syytä katsoa hänen olevan vaaraksi sen jäsenvaltion turvallisuudelle, jossa hän on; tai
 - b) hän on yhteiskunnalle vaarallinen kyseisessä jäsenvaltiossa, koska hänet on

lainvoiman saaneella tuomiolla tuomittu erityisen törkeästä rikoksesta.

3. Jäsenvaltiot voivat kumota, peruuttaa tai jättää uusimatta 2 kohdassa tarkoitetun pakolaisen oleskeluluvan tai jättää oleskeluluvan myöntämättä hänelle.

22 artikla

Tietojen antaminen

Mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansainvälistä suojelua saaville henkilöille on myönnetty suojelua saavan henkilön asema, jäsenvaltioiden on annettava heille tietoja tähän asemaan liittyvistä oikeuksista ja velvollisuuksista kielellä, *jota he ymmärtävät tai* jota heidän voidaan kohtuullisesti olettaa ymmärtävän.

23 artikla

Perheen yhtenäisyyden säilyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perheen yhtenäisyys voidaan säilyttää.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavan henkilön perheenjäsenillä, joille henkilökohtaisesti ei voida myöntää tällaista suojelua, on oikeus hakea *24–35 artiklassa* tarkoitettuja etuuksia kansallisten menettelyjen mukaisesti, jos tämä on mahdollista perheenjäsenen henkilökohtainen oikeudellinen asema huomioon ottaen.
3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos perheenjäsen ei saa tai ei saisi kansainvälistä suojelua III ja V luvun nojalla.
4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää myöntämättä tässä tarkoitetut etuudet, rajoittaa niitä tai peruuttaa ne kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä.
5. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tätä artiklaa sovelletaan myös muihin lähiomaisiin, jotka ovat asuneet yhdessä osana perhettä alkuperämaasta lähtemisen aikaan ja jotka olivat tuolloin täysin tai pääasiallisesti riippuvaisia kansainvälistä suojelua saavasta henkilöstä.

24 artikla

Oleskeluluvat

1. Jäsenvaltioiden on annettava kansainvälistä suojelua saavalle henkilölle oleskelulupa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun hänelle on myönnetty tämä asema, jollei kansalliseen turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvistä erittäin painavista syistä muuta johdu, ja sanotun rajoittamatta 21 artiklan 3 kohdan soveltamista. Oleskeluluvan on oltava voimassa vähintään kolme vuotta ja se on voitava uusita.

Pakolaisaseman saaneen henkilön perheenjäsenelle myönnettävän oleskeluluvan voimassaoloaika voi olla alle kolme vuotta ja se on voitava uusia, sanotun kuitenkin rajoittamatta **23 artiklan 1 kohdan** soveltamista.

2. **Jäsenvaltioiden on annettava toissijaisen suojeluaseman saaneelle henkilölle ja hänen perheenjäsenilleen uusittavissa oleva oleskelulupa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun hänelle on myönnetty tämä asema, jollei kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvistä erittäin painavista syistä muuta johdu. Oleskeluluvan on oltava voimassa vähintään vuoden ajan ja, jos se uusitaan, vähintään kaksi vuotta.**

25 artikla

Matkustusasiakirjat

1. Jäsenvaltioiden on annettava pakolaisaseman saaneille henkilöille Geneven yleissopimuksen liitteen määräysten mukaiset matkustusasiakirjat valtion alueen ulkopuolelle tehtäviä matkoja varten, jolleivät erittäin painavat kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvät syyt toisin vaadi.
2. Jäsenvaltioiden on annettava toissijaista suojelua saavalle henkilölle, joka ei voi saada kansalaisuusvaltionsa passia, asiakirjat alueensa ulkopuolelle matkustamista varten, jolleivät erittäin painavat kansalliseen turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvät syyt toisin vaadi.

26 artikla

Mahdollisuus työntekoon

1. Jäsenvaltioiden on heti kansainvälisen suojelun myöntämisen jälkeen annettava kansainvälistä suojelua saaville henkilöille lupa työskennellä toisen palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ottaen huomioon kyseiseen ammattiin ja julkishallintoon yleisesti sovellettavat säännöt.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saaville henkilöille tarjotaan toimintaa, kuten aikuisille tarkoitettua työllisyyskoulutusta, ammattikoulutusta, mukaan lukien ammattitaidon parantamiseksi järjestetyt kurssit, käytännön työharjoittelua ja työvoimatoimistojen tarjoamia neuvontapalveluja vastaavin edellytyksin kuin niiden omille kansalaisille.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimia, joilla pyritään helpottamaan kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden **täysimääräistä** pääsyä 2 kohdassa **mainittuihin toimintoihin**.
4. Tällöin on sovellettava palkkausta, toisen palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivia koskevien sosiaaliturvajärjestelmien piiriin pääsyä sekä muita työehtoja koskevaa, jäsenvaltioissa voimassa olevaa lainsäädäntöä.

27 artikla

Mahdollisuus koulutukseen

1. Jäsenvaltioiden on annettava kaikille kansainvälistä suojelua saaville alaikäisille mahdollisuus osallistua täysimääräisesti koulutukseen samoin edellytyksin kuin omien kansalaistensa.
2. Jäsenvaltioiden on annettava kansainvälistä suojelua saaville aikuisille mahdollisuus osallistua yleiseen koulutusjärjestelmään, täydennyskoulutukseen tai uudelleen koulutukseen samoin edellytyksin kuin maassa laillisesti oleskeleville kolmannen maan kansalaisille.

28 artikla

Mahdollisuus päästä pätevyyden tunnustamista koskevien menettelyjen piiriin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden ja omien kansalaistensa yhdenvertainen kohtelu voimassa olevissa ulkomaisten tutkintojen, todistusten ja muiden muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen tunnustamismenettelyissä.
2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä *helpottamaan sitä*, että kansainvälistä suojelua saavilla henkilöillä, jotka eivät pysty hankkimaan asiakirjoihin perustuvia todisteita pätevyydestään, on *täysimääräinen* pääsy asianmukaisiin järjestelmiin heidän aiemman koulutuksensa arvioimiseksi ja hyväksymiseksi ja todistusten antamiseksi. Näiden toimien on oltava ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY¹ 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 3 kohdan mukaisia.

■

29 artikla

Sosiaaliturva

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavat henkilöt saavat tarvittavan sosiaaliavun suojelun myöntäneessä jäsenvaltiossa samoin edellytyksin kuin jäsenvaltion omat kansalaiset.
2. *Poiketen 1 kohdassa säädetystä yleissäännöstä jäsenvaltiot voivat rajoittaa toissijaista suojelua saavien henkilöiden sosiaaliavun perusetuuksiin, jotka on sitten myönnettävä samansuuruisina ja samoin kelpoisuusedellytyksin kuin omille kansalaisille.*

30 artikla

Terveydenhuolto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavilla henkilöillä on

¹ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

mahdollisuus terveydenhuoltoon samoin edellytyksin kuin tällaisen suojelun myöntäneen jäsenvaltion kansalaisilla.

2. Jäsenvaltioiden on järjestettävä niille kansainvälistä suojelua saaville henkilöille, joilla on erityisiä tarpeita, kuten raskaana oleville naisille, vammaisille tai kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneille henkilöille tai kaikenlaisten väärinkäytösten, laiminlyöntien, hyväksikäytön, kidutuksen tai julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun uhriksi joutuneille tai aseellisista selkkauksista kärsineille alaikäisille, riittävä terveydenhuolto, tarvittaessa myös *mielenterveyshäiriöiden hoito*, samoin kelpoisuusedellytyksin kuin kyseisen *suojelun* myöntäneen jäsenvaltion kansalaisille.

31 artikla

Ilman huoltajaa olevat alaikäiset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava mahdollisimman pian kansainvälisen suojelun myöntämisen jälkeen tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ilman huoltajaa olevia alaikäisiä edustaa laillinen edunvalvoja tai tarvittaessa alaikäisten hoidosta ja hyvinvoinnista vastaava järjestö, tai jonkin muun asianmukaisen edustuksen varmistamiseksi, mukaan luettuna lainsäädäntöön tai tuomioistuimen määräykseen perustuva edustus.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaikäiselle nimetty edunvalvoja tai edustaja ottaa alaikäisen tarpeet huomioon asianmukaisella tavalla tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Asianomaisten viranomaisten on arvioitava tilannetta säännöllisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilman huoltajaa olevat alaikäiset sijoitetaan:
 - a) täysi-ikäisten sukulaisten luokse; tai
 - b) sijoitusperheeseen; tai
 - c) alaikäisten majoittamiseen tarkoitettuihin keskuksiin; tai
 - d) muihin alaikäisille soveltuviin majoituspaikkoihin.

Lapsen näkemykset on otettava tässä yhteydessä huomioon lapsen iän ja kehitystason mukaisesti.

4. Sisarukset on mahdollisuuksien mukaan pidettävä yhdessä ottaen huomioon kyseisen alaikäisen etu sekä erityisesti hänen ikänsä ja kehitystasensa. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten asuinpaikan muutokset on rajoitettava mahdollisimman vähiin.
5. *Jos ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle myönnetään kansainvälistä suojelua eikä perheenjäsenten jäljitystä ole vielä aloitettu*, jäsenvaltioiden on *aloitettava* ilman huoltajaa olevan alaikäisen *perheenjäsenten jäljitys* mahdollisimman nopeasti kansainvälisen suojelun myöntämisen jälkeen, samalla kun alaikäisen etua suojellaan. *Jos perheenjäsenten jäljitys on jo aloitettu, jäsenvaltioiden on tarvittaessa jatkettava*

jäljitystä. Jos alaikäisen tai hänen lähiomaistensa henki tai koskemattomuus saattaa olla uhattuna, varsinkin jos omaiset ovat jääneet alkuperämaahan, on huolehdittava siitä, että näitä henkilöitä koskevien tietojen keruu, käsittely ja välittäminen tapahtuu luottamuksellisesti.

6. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten parissa työskentelevillä henkilöillä on oltava ja heille on edelleen annettava sopivaa alaikäisten tarpeita koskevaa koulutusta.

32 artikla

Majoituksen saanti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua saavat henkilöt saavat majoituksen samoin edellytyksin kuin muut niiden alueella laillisesti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään estämään kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden syrjintä ja varmistamaan yhtäläiset mahdollisuudet majoituksen saannissa **samaan aikaan, kun ne voivat toteuttaa kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kansallista hajauttamiskäytäntöä.**

33 artikla

Liikkumisvapaus jäsenvaltiossa

Jäsenvaltioiden on sallittava kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden vapaa liikkuminen alueellaan samoin edellytyksin ja rajoituksin kuin niiden alueella laillisesti oleskelevien muiden kolmansien maiden kansalaisten osalta on säädetty.

34 artikla

Kotoutumispalvelut

■ Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden yhteiskuntaan kotoutumisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava pääsy kotouttamisohjelmiin, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina, jotta **pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman saaneiden** erityistarpeet voidaan ottaa huomioon, tai luotava ennakoedellytykset, joilla taataan pääsy kyseisiin ohjelmiin.

■

35 artikla

Paluumuutto

Jäsenvaltiot voivat antaa tukea kansainvälistä suojelua saaville henkilöille, jotka haluavat palata kotimaahansa.

VIII LUKU

Hallinnollinen yhteistyö

36 artikla

Yhteistyö

Jäsenvaltion on nimettävä kansallinen yhteysviranomainen ja ilmoitettava tämän osoite komissiolle. Komissio toimittaa kyseiset tiedot muille jäsenvaltioille.

Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa aiheelliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat toimia suoraan yhteistyössä ja vaihtaa tietoja keskenään.

37 artikla

Henkilöstö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaisilla ja muilla tätä direktiiviä soveltavien järjestöjen edustajilla on riittävä koulutus ja että heitä koskee työssään saamiensa tietojen osalta kansallisen lainsäädännön mukainen salassapitovelvollisuus.

IX LUKU

Loppusäännökset

38 artikla

Kertomukset

1. Komissio toimittaa viimeistään [...] ^{*} Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa muutosehdotuksia. ***Muutosehdotusten on koskettava ensisijaisesti 2 ja 7 artiklaa.*** Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle mainitun kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot viimeistään [...] ^{**}.
2. Kertomuksen esittämisen jälkeen komissio antaa vähintään joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

39 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan ***1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 ja 35 artiklan*** noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] ^{*}. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä

^{*} *EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on 42 kuukautta tämän direktiivin julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

^{**} *EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on 36 kuukautta tämän direktiivin julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

^{*} *EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

40 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2004/83/EY *niiden jäsenvaltioiden osalta, joita se sitoo*, [tämän direktiivin **39 artiklan** 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua päivää seuraavasta päivästä]*, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä I olevassa B osassa mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

41 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Edellä olevia **1, 2, 4, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 ja 35 artiklaa** sovelletaan [**39 artiklan** 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä]*.

42 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille *perussopimusten mukaisesti*.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

LIITE I

A osa

Kumottu direktiivi
(40 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 2004/83/EY

(EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.)

B osa

Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
(39 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
2004/83/EY	10. lokakuuta 2006

LIITE II
Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2004/83/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan a kohta	2 artiklan a kohta
-	2 artiklan b kohta
2 artiklan b–g kohta	2 artiklan c–h kohta
-	2 artiklan i kohta
2 artiklan h kohta	2 artiklan j kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta
-	2 artiklan j kohdan kolmas, neljäs ja viides luetelmakohta
-	2 artiklan k kohta
2 artiklan i kohta	2 artiklan l kohta
2 artiklan j kohta	2 artiklan m kohta
2 artiklan k kohta	2 artiklan n kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
8 artiklan 3 kohta	-
9 artikla	9 artikla

10 artikla	10 artikla
11 artiklan 1 ja 2 kohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta
-	11 artiklan 3 kohta
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artiklan 1 ja 2 kohta	16 artiklan 1 ja 2 kohta
-	16 artiklan 3 kohta
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla
20 artiklan 1–5 kohta	20 artiklan 1–5 kohta
20 artiklan 6 ja 7 kohta	-
21 artikla	21 artikla
22 artikla	22 artikla
23 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	23 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
23 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	-
23 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	-
23 artiklan 3–5 kohta	23 artiklan 3–5 kohta
24 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta

24 artiklan 2 kohta	-
25 artikla	25 artikla
26 artiklan 1–3 kohta	26 artiklan 1–3 kohta
26 artiklan 4 kohta	-
26 artiklan 5 kohta	26 artiklan 4 kohta
27 artiklan 1 ja 2 kohta	27 artiklan 1 ja 2 kohta
27 artiklan 3 kohta	28 artiklan 1 kohta
-	28 artiklan 2 ja 3 kohta
28 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
28 artiklan 2 kohta	-
29 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
29 artiklan 2 kohta	-
29 artiklan 3 kohta	30 artiklan 2 kohta
30 artikla	31 artikla
31 artikla	32 artikla
32 artikla	33 artikla
33 artikla	34 artikla
34 artikla	35 artikla
35 artikla	36 artikla
36 artikla	37 artikla
37 artikla	38 artikla
38 artikla	39 artikla
-	40 artikla
39 artikla	41 artikla

40 artikla

–

–

42 artikla

Liite I

Liite II

Or. en

PERUSTELUT

Komission ehdotus alkuperäisen direktiivin 2004/83/EY uudelleenlaatimiseksi on osa pyrkimystä laatia yhteinen eurooppalainen turvapaikkapolitiikka vuoteen 2012 mennessä. Euroopan parlamenttia ainoastaan kuultiin alkuperäisestä direktiivistä, mutta Lissabonin sopimuksen tultua voimaan sovelletaan yhteispäätösmenettelyä. Nyt täysistuntokäsittelyyn tuleva ehdotus on tulosta kuudesta epävirallisesta kolmikantakokouksesta, ja siitä päästään toivottavasti yhteisymmärrykseen ensimmäisessä käsittelyssä.

Nykyisessä direktiivissä on kaksi osa-aluetta: *perusteet, joiden nojalla henkilölle voidaan myöntää* pakolaisasema tai toissijaista suojelua, ja kyseisen suojelun *sisältö* eli oleskeluoikeus, mahdollisuus työntekoon ja sosiaaliset oikeudet suojelua tarjoavassa jäsenvaltiossa.

Komissio teki *uudelleenlaaditun ehdotuksen* (KOM(2009)0551 lopullinen) aiemman direktiivin välttämättömän uudelleentarkastelun ja oikeuskäytännön kehityksen valossa. On selvää, että nykyisen direktiivin käytännön täytäntöönpanossa eri jäsenvaltioissa on huomattavia eroja. Sen takia tunnustamisessa on laajaa vaihtelua ja suojelua hakevien liikkuminen jäsenvaltiosta toiseen on vaarassa jatkua. Osaan eroista voidaan puuttua parantamalla yhteistyötä, jossa uudella Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolla pitäisi olla merkittävä tehtävä, mutta lainsäädäntökehystä – eli itse direktiiviä – on selkiytettävä, jotta täytäntöönpanolle voidaan luoda entistä lujemmat ja selkeämmät puitteet.

Tärkeä tässä ehdotettu muutos on kahden suojelua saavien ryhmän lähentäminen siten, että jatkossa viitattaisiin yleisesti *kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin*. Näin täytäntöönpanoviranomaisia muistutetaan siitä, että suojelua saavien kaksi ryhmää ovat toisiaan täydentäviä: toissijainen suojelu ei ole vähemmän tärkeää niille, joilla on vaara joutua kärsimään vakavaa haittaa, jos he palaavat alkuperämaahansa. Ehdotuksessa pyritään myös entistä paremmin lähentämään oikeuksia suojelun sisällössä. Kenties merkittävin muutos koskee pääsyä työmarkkinoille. Useimmissa jäsenvaltioissa ei juuri tehdä eroa näiden kahden ryhmän välillä. Erilainen kohtelu on kuitenkin jatkossakin mahdollista kolmella osa-alueella: sosiaaliturva (tämä heijastelee vallitsevaa tilannetta – sosiaaliturva mainitaan erillisessä johdanto-osan kappaleessa), kotouttamistoimenpiteet ja oleskeluluvat, vaikka viimeksi mainitulla osa-alueella edistyytiinkin hieman, sillä ne on toissijaista suojelua saavien kohdalla uusittava vuoden kuluttua vähintään kahdeksi vuodeksi (vain harva jäsenvaltio toimii nykyisin toisin). Parlamentin mielestä tämä oli tärkeää kotoutumisen kannalta ja toi yksilön tilanteeseen jonkinlaista vakautta.

Myös sukupuoleen ja sukupuoli-identiteettiin liittyvissä kysymyksissä on edistytty. Nämä mainitaan nyt erikseen säännöksissä, jotka koskevat yhteiskunnallisia ryhmiä, joilla on vaara joutua vainotuiksi. Johdanto-osaan on lisätty viittaus "oikeudellisiin perinteisiin ja tapoihin", jotka voivat johtaa vahingollisiin seurauksiin, kuten sukuelinten silpomiseen.

Lapsen edun yhteydessä määritelmän löytäminen säädösosaan osoittautui hankalaksi, joten sovittiin muutamista peruseriaatteista johdanto-osan 17 kappaleessa. Direktiiviehdotuksen 8 artiklan 2 kohtaan ehdotettu tarkistus, joka koskee nimenomaan ilman huoltajaa olevien alaikäisten hoitoa, on nyt johdanto-osassa. Tällaisten lasten hoidon jatkuvuus olisi otettava

huomioon yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kaikilla osa-alueilla, joten 31 artiklan 5 kohtaa on muutettu. Tämän pitäisi taata tarvittava jatkuvuus perheenjäsenten jäljittämisessä.

Neuvosto ei hyväksynyt parlamentin näkemyksiä perheen määritelmän laajentamisesta, mutta vähäistä edistymistä tapahtui, sillä tekstissä mainitaan nyt joko toinen suojelua saavan henkilön vanhemmista tai muu sukulainen, kun nämä ovat jo jäsenvaltiossa. Jää nähtäväksi, heikentääkö naimisissa olevien alaikäisten poisjättäminen suojelua – ja tämän vuoksi 2 artikla on sisällytetty uudelleentarkastelulausekkeeseen. Huolimatta tämän artiklan hyvin täsmällisestä sanamuodosta ja sen yhteydestä suojelun tarpeeseen jotkin jäsenvaltiot haluavat säilyttää perheen määritelmän erittäin suppeana tulevien perheen yhdistämishakemusten pelossa – vaikka direktiivissä vahvistetaan selvästi pakolaisia koskevat säännöt. Naimisissa olevat alaikäiset mainitaan nyt johdanto-osan 36 a kappaleessa etuuksien yhteydessä.

Direktiiviehdotuksen 7 artikla koskee suojelun tarjoajia. Monet parlamentissa ovat vahvasti sitä mieltä, että pääsääntöisesti vain valtioita voidaan pitää suojelun tarjoajina: kansainvälisillä elimillä ei ole valtion tunnusmerkkejä, eivätkä ne voi olla kansainvälisten yleissopimusten osapuolina. Alkuperäiseen sanamuotoon tehdyllä vähäisellä muutoksella pyritään lujittamaan muille kuin valtiollisille toimijoille asetettuja vaatimuksia, jotta näiden voidaan katsoa pystyvän tarjoamaan vaikuttavaa ja kestävä (nyt pysyvää) suojelua. Direktiiviehdotuksen 7 artikla mainitaan myös uudelleentarkastelulausekkeessa muiden kuin valtiollisten tahojen vuoksi.

Direktiiviehdotuksen 8 artikla koskee suojelua alkuperämaan jossakin osassa. Tässä neuvosto päätti pitäytyä lähempänä komission sanamuotoa, vaikka osia parlamentin tarkistuksista sisältyy johdanto-osaan – etenkin alkuperämaassa tarjottavan suojelun voimakas vastustus, jos valtio harjoittaa vainoa.

Vastaavuustaulukot aiheuttavat yhä ongelmia, mutta esittelijä suosittelee parlamentille ehdotetun sopimuksen asiasisältöä, sillä se on edistysaskel nykyiseen direktiiviin verrattuna ja se parantaa kansainvälistä suojelua saavien turvallisuutta, tuo jäsenvaltioille lisää selkeyttä ja vähentää toivottavasti tämänhetkisiä ongelmia oikeudenmukaisen ja vaikuttavan järjestelmän toiminnassa.

LIITE: OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN VALIOKUNNAN KIRJE

OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN VALIOKUNTA

PUHEENJOHTAJA

Viite: D(2010)5206

Fernando LOPEZ AGUILAR

Puheenjohtaja

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

ASP 11G306

Bryssel

***Asia:** Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä (KOM(2009)0551 lopullinen, 21.10.2009 – 2009/0164(COD))*

Arvoisa puheenjohtaja

Oikeudellisten asioiden valiokunta, jonka puheenjohtaja olen, on tarkastellut edellä mainittua ehdotusta työjärjestykseen sisällytetyn uudelleenlaatumista koskevan 87 artiklan mukaisesti.

Kyseisen artiklan 3 kohdassa todetaan seuraavaa:

"Jos oikeudellisista asioista vastaava valiokunta katsoo, ettei ehdotus aiheuta muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, se antaa siitä tiedon asiasta vastaavalle valiokunnalle.

Tässä tapauksessa asiasta vastaavan valiokunnan käsiteltäväksi otetaan ainoastaan ne 156 ja 157 artiklan mukaiset tarkistukset, jotka koskevat ehdotuksen muutettuja osia.

Jos asiasta vastaava valiokunta kuitenkin aikoo toimielinten välisen sopimuksen 8 kohdan mukaisesti esittää tarkistuksia ehdotuksen kodifioituihin osiin, sen on ilmoitettava aikomuksestaan viipymättä neuvostolle ja komissiolle, jonka olisi ilmoitettava valiokunnalle kantansa tarkistuksiin ennen 54 artiklan mukaista äänestystä ja ilmoitettava samalla, aikooko se peruuttaa uudelleenlaaditun ehdotuksen."

Oikeudellisen yksikön edustajat osallistuivat uudelleenlaadittua ehdotusta käsitelleen neuvoa-antavan ryhmän kokouksiin. Oikeudellisen yksikön lausunnon johdosta ja valmistelijan antamia suosituksia noudattaen oikeudellisten asioiden valiokunta katsoo, ettei käsillä oleva ehdotus sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä tai neuvoa-antavan ryhmän lausunnossa on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä

muuttamatta.

Lisäksi 87 artiklan mukaisesti oikeudellisten asioiden valiokunta katsoo, että edellä mainitun ryhmän lausunnossa ehdotetut tekniset mukautukset ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että ehdotus on uudelleenlaatumista koskevien sääntöjen mukainen.

Lopuksi tarkasteltuaan asiaa 27. tammikuuta 2010 pidetyssä kokouksessa oikeudellisten asioiden valiokunta suositti äänin 22 puolesta, ei yhtään tyhjää¹, että asiasta vastaava valiokunta tutkii edellä mainitun ehdotuksen ottaen huomioon sen ehdotukset ja työjärjestyksen 87 artiklan määräykset.

Kunnioittavasti

Klaus-Heiner LEHNE

Liite: Neuvoa-antavan ryhmän lausunto.

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

**LIITE: EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION
OIKEUDELLISISTA YKSIKÖISTÄ KOOSTUVAN NEUVOA-ANTAVAN RYHMÄN
LAUSUNTO**

OIKEUDELLISTEN YKSIKÖIDEN
NEUVOA-ANTAVA RYHMÄ

Bryssel, 23. marraskuuta 2009

LAUSUNTO

**EUROOPAN PARLAMENTILLE
NEUVOSTOLLE
KOMISSIOLLE**

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä

(uudelleenlaatiminen)

KOM(2009)0551, 21.10.2009 – 2009/0164(COD)

Säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ja erityisesti sen 9 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuva neuvoa-antava ryhmä kokoontui 29. lokakuuta 2009 käsittelemään muun muassa edellä mainittua komission esittämää ehdotusta.

Neuvoa-antava ryhmä tarkasteli¹ ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi, jolla laaditaan uudelleen kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29. huhtikuuta 2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY, ja totesi yksimielisesti seuraavaa:

- 1) 9 artiklan 3 kohdan alkuperäinen sanamuoto "*Edellä 2 artiklan c alakohdan mukaan*" on muutettava muotoon "*Edellä 2 artiklan d alakohdan mukaan*".
- 2) 19 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "*tämän direktiivin voimaantulon jälkeen*" on muutettava muotoon "*direktiivin 2004/83/EY voimaantulon jälkeen*".
- 3) 23 artiklan 2 kohdassa oleva viittaus "*24–34 artiklassa*" olisi muutettava muotoon "*24–27 ja 29–35 artiklassa*".
- 4) 39 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan viimeinen lause "*Niiden on viipymättä*

¹ Neuvoa-antavalla ryhmällä oli käytössään ehdotuksen englannin-, ranskan- ja saksankieliset versiot. Ryhmän työ perustui englanninkieliseen versioon, koska se oli käsiteltävänä olevan tekstin alkukieli.

toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko" olisi pitänyt merkitä harmaasävyllä, jota yleensä käytetään sisällöllisten muutosten merkitsemiseen uudelleenlaadituissa teksteissä.

- 5) 39 artiklan 2 kohdan sanat "*sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko*" olisi pitänyt merkitä harmaasävyllä.
- 6) 42 artiklaan on palautettava neuvoston direktiivin 2004/83/EY 40 artiklan viimeiset sanat ("*Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti*").
- 7) Liitteessä I olevassa B osassa oleva päivämäärä 10. lokakuuta 2006 pitäisi korvata päivämäärällä 9. lokakuuta 2006.

Tarkastelun perusteella neuvoa-antava ryhmä saattoi todeta yksimielisesti, että ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä tai tässä lausunnossa on sellaisiksi yksilöity. Neuvoa-antava ryhmä totesi myös, että ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta.

C. PENNERA
Parlamentin lakimies

J.-C. PIRIS
Neuvoston lakimies

L. ROMERO REQUENA
Pääjohtaja

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Vähimmäisvaatimukset kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi sekä myönnetyn suojelun sisällöstä (uudelleenlaatiminen)
Viiteasiakirjat	KOM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)
Annettu EP:lle (pvä)	21.10.2009
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	LIBE 12.11.2009
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	JURI 12.11.2009
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Jean Lambert 11.1.2010
Valiokuntakäsittely	24.5.2011 12.7.2011
Hyväksytty (pvä)	12.7.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 46 -: 3 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Héléne Flautre, Kinga Gőncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Jan Mulder, Antígoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	14.7.2011